

hed segamiiste jooksuwa lugude seletuseks, osalt kui süüblaseb, kes warastud kaup aõnub, ehk wargaid mõnetorra warjul olid pidanud; ka neist wõimastest pidi mõni wangihoone minema. Meie weikest linnast oli ka üks kuldsej kimpu saanud, ja teistega ühes wangi kinnipandud. Kui wiimaks kohtu läbi katsumised lõpetud olid ja õiguse otsus wäljatuli, saiwad neli kinnitabatud warga seltsimeest, kes nelja aasta eest nende kurjategijate hulgas, uksti murdmas ja keretusi puistamas tööl olnud, hukka mõistetud, kiriku sambas ehitaks nüheldud ja siis wangi tööle tühjale maale lähtjatud. Aga Konglamäe isapõissi mõrisulat ei saadud enam aialiku kohtu ete, sest ta oli juba paar aastat waremine igawese suure kohtumõistja ete kutsutud, oma patu wastama. Korbitja Mihkel, kes kül ise warguse tööl ial ei olnud käinud, aga naisega ühel nõul wargaid salamahiti omas majas pidanud, warastud asju mõned kuud peitus hoidnud, siis aega mõõda tasailuluste mõnda kaugele paiskades, kas ise, ehk abimeeste läbi, äramkõnud ja saadud hinda warastega jaganud. Naine, kellel wangi põlwes sündinud noorem laps alles rinnal oli, jääti ihu nühklusest prüks, aga pidi kui Mihkel, keda kolm pühapääwa järestitu kirikusambas nüheldi, Siberiamaale minema. Senna kaugele läks ka kuldsepa isandakese teekäik, kes palju warastud hõbe asju odawa hinna eest wargade warjojate läest oli õstnud, ja ümberfulatates nimes ja muud tunnismärzid warastud hõbeda küllest mahakustutanud. Korbitja Mihkli põranda alt leiti üks sügaw warga-koobas, kus palju lõuendid ja muud warastud riideid sees, mis weel tännini ei olnud äramkõnud; ka ligi kolmsada rubla raha oli koopas alles raiakamata. Nõnda oli Jumal siin ühe labalinda läbi, mis terase tütarlapse silma pidi puutama, kolme aasta pärast warga jälgi awalikult rõõnud. Oh kui need, kes midagi üleannetust ehk kurja tööd oma mõtte wõtawad, ila jeda meeles peaksid, et Isanda silm ka sügawas õõ pime-
duses nende südame mõted ja tööd ära nääb, ja neid ial

nühklemat ei jäta, waid mõne korra juba siin ilmas aialiku, ja seal tulewase ilmas igawest nühklust neile annab.

Üks aasta on pärast ülemal räägitud kohtumõistmist jälle mõõdaläinud, kus meie lõpetusel weel sammud Jüri talusse tõetame. Täna leiame seal pulmad uues toas, mis minewal sügisel walmis oli tehtud. Tihawere mõõdri wanem poeg Suhan, üks wäga osaw sep, oli Triinu kõsinud ja wana äia soowimist mõõda koduwäiks peresse tulnud. Jüri ütles: „Meie Kustawil on weel paar aastat aega, enne kui naist lähäb wõtma, uus tuba on praegu suurem kui pere, ja Jumal tänatud! ka leiwa palusest nii palju, et nägga ei ole larta. Sellepärast ei raatsi ma, nii laua kui minu silmad lahti seisawad, lapsi lasta kaugele minna, kust ehk arwast neid iljemine näha saaksin. Kaswab pika peale pere pakkemaks, kui tuba ja leiwamaad sõuawad üleskanda, noh, siis tekku lapsed, mis igal suwel mesilastest nääwad: noor-pere lendagu wälja ja otsigu omale uue linnupuu, kuhu kargi ja met saab walmistama. Kui wäimehel sepiist ei ole, wõib ta põllul ja heinamaal mõne korra mulle abiks tulla, minust enesest enam suurt töötegitjat ei ole, jõud lähäb aast aastalt kassinamaks ja wanus kipub kätte. Põllud on nüüd kõik korralist haritud ja joonele seatud, et iljemine igas kohas wähem waewa ja rohkem wõõdu saab olema, kui taewane Isa muidu neid õnnistab. Annab Jumal noore rahwale sigidust, siis leidwab lapsed wiljapuu aiaist igal suwel mõnda maijust, ja kui suwi wäähägi hää, wõib peremees sügise mõne wala õune turule wia, ei need enda lastele ka raha eest seda tõemu wõiwad walmistada, mis meie omaist tööst leiame. Se ainuke puudus, mis praegu meie perekohale natuke näpistust teeb, on wäga kasta heinamaa; sest ehk ma kül kõik kohad olen laastanud ja mätastitud siledaks tehtud heina seemnega külwanud, ei ka ial karja jalga peale sõluma ei lasse, waid jeda, mis teised karjast heina maal